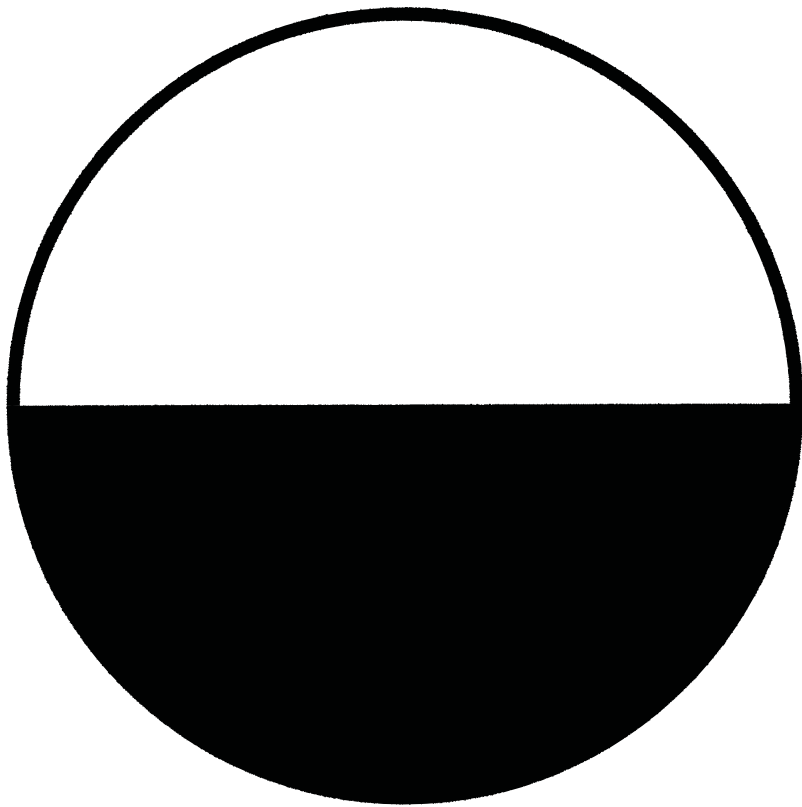
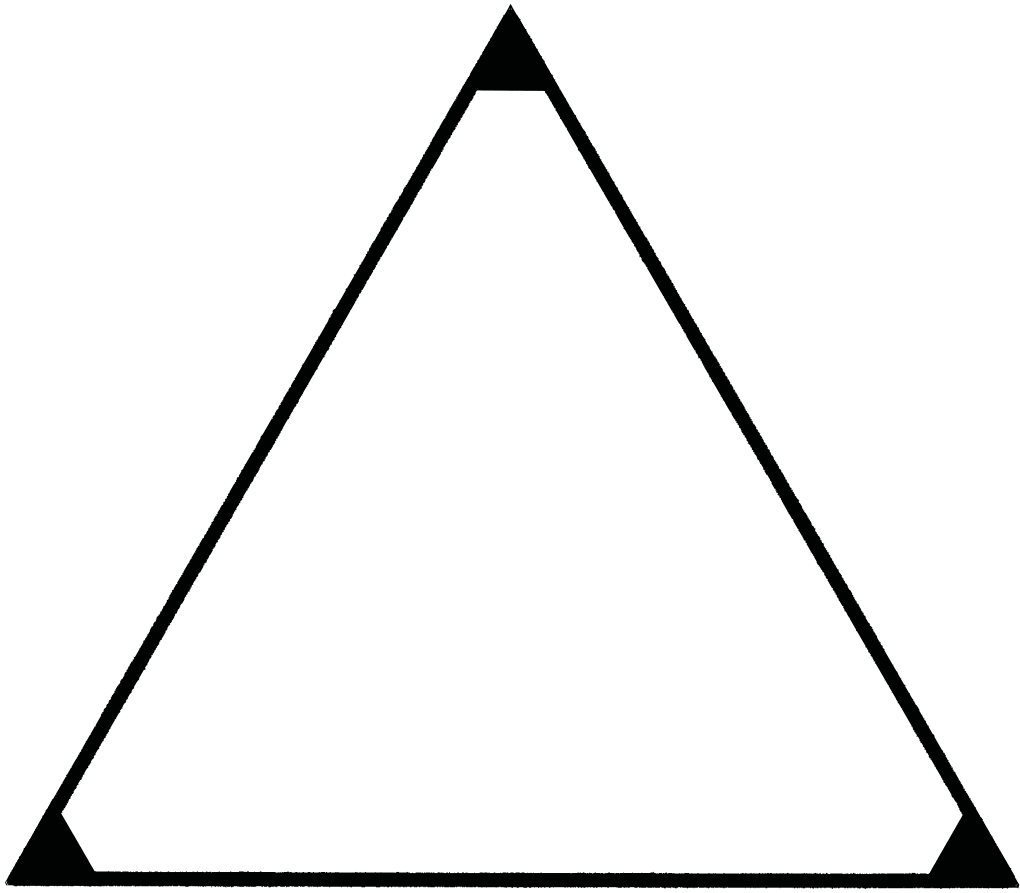

FORÅ HUAΔ

Av Kaare Berg

Fimbul

Fimbul krig

Verdens ende

Det går aldri sånn som volver spår

Når Nørner gjør opprør.

Det var tre år med krig. Så kom Fimbulvinteren. Solen gikk ned og kom aldri tilbake. Hels hær strømmet ut portene fra dødsriket. Guder sloss og døde. Verden ristet, og vi kjempet, for det er det vi gjør. Men slutten kom aldri.

Så en dag steg solen.

Verdande og Urd hadde myrdet sin søster Skuld og satt våre skjebner fri.

Hels hær flyktet. Vi slaktet dem for fote. De var for mange.

Det ble fred. Midgard var utbrent og grå. Vi bygde og vi dyrket, og vi overlevde, for det er det vi gjør.

For de fleste var det nok. Men for noen satt krigens sår for dypt.

I en tid med fred.

Hvor går krigsmannen da?

Rimheim

Rimheims kall

Klinger i øret

I fredstid, hvor skal krigeren dra

Om ikke der hvor døden venter

Verden skulle ha endt. I stedet brøt Nornene veven og begynte å veve en ny verden i restene av den gamle. Mennesket har begynt å bygge opp det som ble ødelagt under Fimbulkrigen. Det er et hardt liv, men det er ett fredelig liv. Barn blir født og verden blir litt om litt lysere. Fridd fra skjebnes lenker og mett av død og krig prøver mennesket å bygge en ny verden hvor menneskeliv er det viktigste som fins. De fleste som kjempet i krigen har lagt sverdet vekk og snudd seg til ploegen. Andre har funnet sin plass i en Jarls hird, og lever for å beskytte bøndene i hans len. Og på denne måten har funnet sin egen fred.

Men for noen er ikke freden enkel. De mangler mål og mening. De lengter etter en tid hvor livet var enklere, en tid hvor det var oss mot dem. Hvor en krigers verd var målt i hans mot og hennes evner på slagmarken. Hvor en god død ga deg plass i Valhall ved helters side.

Men nå har Valhall brent ned. De gamle guder ligger døde på slagmarken, eller har rømt langt vekk for å dø i stillhet. Og verden er tom.

Men det er ett sted disse rastløse sjelene kan dra. En siste strand hvor krigen aldri helt ga slipp. Langt mot nord ligger Rimheim. Ett vildt og utemmet land. Hvor folk bor i små samfunnet, omgitt av ugjestmil- de skoger og karrige fjell. Hvor jarler enda feider, hvor fred aldri har funnet fruktbar mark.

Et land hvor Hels hær flyktet og gjemte seg. Hvor de kan jakte benmarg og menneskeblod. Mørke sk- oger og glemte daler hvor de kan plotte og planlegge menneskets undergang. For selv om krigen er tapt kan de her planlegge sin tilbakekomst og drømme om atter å legge Midgard øde.

Hit. Hit til den siste strand trekkes de uforløste, de som ikke kan glemme eller trøstes. De som ikke kan tilgi og eller bygge på nytt. De som enda søker mening med sverd i hende. Hit kommer Freki, som sine navnebrødre i natten.

Hit til Rimheim.

For å kjempe sine siste slag.

For å finne fred.

Eller en god død.

Upphaf

Alle sier en sannhet om denne stranden dere står på.

En av dere tar på seg mantelen som Skuld, den døde Nornen som vevde fremtidens tråd. Resten skal være Freki, det de kaller de rastløse og blodtørstige fremmede på denne siste strand.

Skuld skal male landskapet med ord, og si hva som skjer. Freki skal reagerer og handle ut i fra dette. Sammen skal dere veve nye tråder.

Freki, ta hver deres ark og skriv et norrønt navn på toppen av det. Dette er hvem du var.

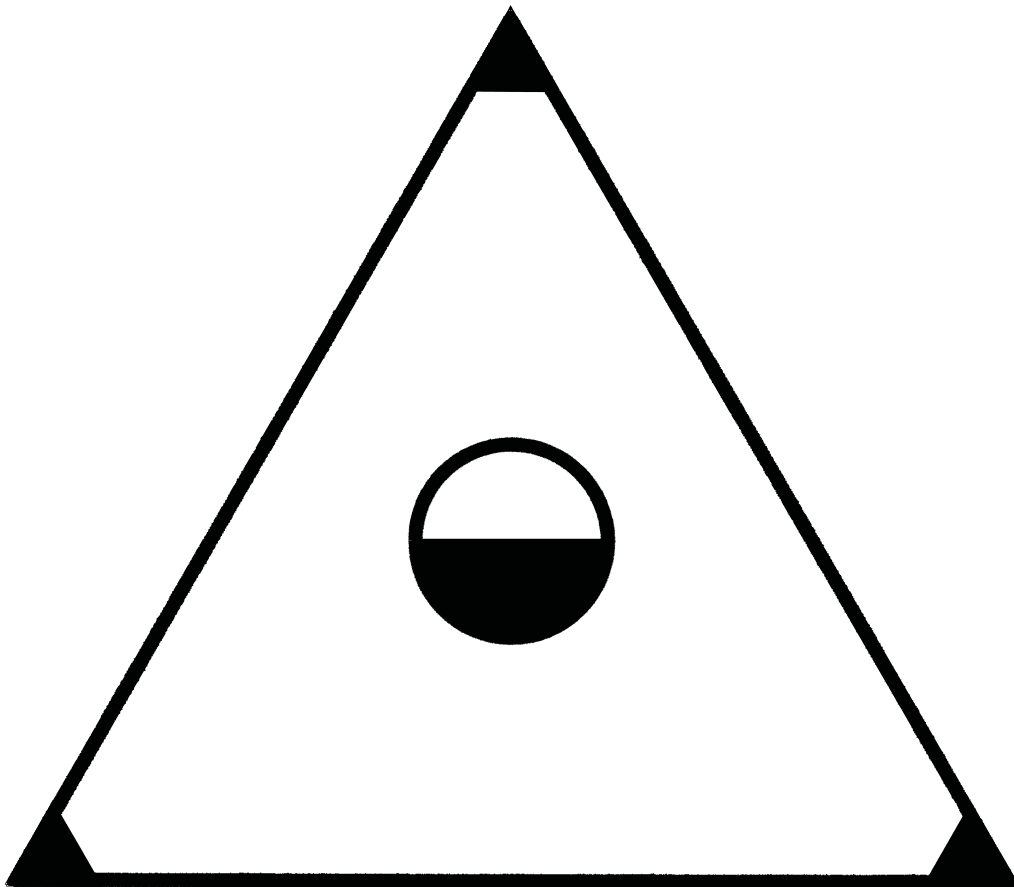
Tegn en trekant.

På toppen skriver du hva du ønsker med ett ord. I neste hjørne skriver du hva du trenger med et annet ord. Og i siste spiss skriver du hva du savner med ditt tredje ord. Disse skal ikke peke i samme retning. Finner du noen gang midten, finner du fred.

Skuld kopierer disse runene. Tenker så litt.

Skipet brenner bak dere.

Sagaen begynner.

Jarnleiker.

Når du vil noe, si hva du gjør og gjør det.

Skuld vil si en pris du må betale.

Trill to terninger med seks sider. En for hver.

4-6 så er terningen sann, 1-3 er den ikke.

Freki velger hva som ble sant.

Fortell videre fra der.

